

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 listopada 1965 r.

Nr 59

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

301 — nr 261 z dnia 12 października 1965 r. w sprawie przeprowadzania analiz ekonomicznych w gospodarce narodowej 621

ZARZĄDZENIA:

302 — Ministra Finansów z dnia 30 września 1965 r. w sprawie zwolnień i obniżek w podatku gruntowym . . . 628
303 — Ministrów Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Rolnictwa z dnia 11 października 1965 r. w sprawie opłat uiszczanych przez dzierżawców przedsiębiorstw lasów państwowych lub innym wydzierżawiającym obwody łowieckie za zwierzynę pozyskaną na terenach obwodów łowieckich 632
304 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 12 października 1965 r. w sprawie ustalenia liczby ośrodków hodowli zwierzyny 633
305 — Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1965 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i form zaopiecznia technicznego transportu samochodowego 634

301

UCHWAŁA NR 261 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 1965 r.

w sprawie przeprowadzania analiz ekonomicznych w gospodarce narodowej.

W celu wykonania postanowień uchwały IV Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, dotyczących usprawnienia analizy ekonomicznej, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Jednostki gospodarki państwowej, działające według zasad rozrachunku gospodarczego (przedsiębiorstwa, inne jednostki samodzielnie bilansujące, zjednoczenia oraz jednostki równorzędne), prezydja wojewódzkich rad narodowych oraz naczelne i centralne organy administracji państwowej obowiązane są do systematycznej analizy działalności gospodarczej w swoim zakresie działania oraz podejmowania na tej podstawie środków zmierzających do jej usprawnienia.

§ 2. 1. Rozróżnia się:

- 1) analizy operatywne (kwartalne, miesięczne, krótkookresowe) — służące potrzebom operatywnego zarządzania i kierowania jednostkami wymienionymi w § 1,
- 2) analizy problemowe — służące potrzebom rozwiązywania wybranych problemów lub usprawnienia poszczególnych dziedzin działalności jednostek wymienionych w § 1,
- 3) analizy rocznej działalności — służące potrzebom oceny ogólnej sytuacji ekonomicznej, rozwoju i postępu ekonomicznego oraz wykonania planu przez jednostki wymienione w § 1.

2. Przepisy ust. 1 nie naruszają przepisów o analizach, dotyczących ekonomicznego uzasadnienia bieżących lub przyszłych decyzji ekonomicznych, o których mowa w uchwale nr 224 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie postępu ekonomicznego w gospodarce społecznej i organizacji służb ekonomicznych (Monitor Polski Nr 55, poz. 260).

§ 3. Zakres, sposób i organizację przeprowadzania analiz operatywnych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, ustala kierownik danej jednostki organizacyjnej.

§ 4. Zakres, sposób i organizację przeprowadzania analiz problemowych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ustala kierownik danej jednostki organizacyjnej, z uwzględnieniem zasad określonych niniejszą uchwałą.

§ 5. 1. Ogólne zasady przeprowadzania analiz rocznej działalności, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, ustalają przepisy niniejszej uchwały oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie.

2. Prezydja wojewódzkich rad narodowych — niezależnie od analiz rocznej działalności — przeprowadzają również analizy skrócone za okres I półrocza każdego roku.

3. W uzasadnionych wypadkach zjednoczenia i jednostki równorzędne mogą nałożyć na wszystkie lub wybrane podległe im przedsiębiorstwa obowiązek sporządzania analiz działalności za okresy krótsze niż roczne według zasad ustalonych niniejszą uchwałą dla analiz rocznej działalności pod warunkiem:

- 1) uzyskania zgody właściwego ministra,
- 2) ograniczenia zakresu tych analiz i ustalenia uproszczonej formy przedstawiania ich wyników.

4. Uprawnienia do nałożenia na zjednoczenia obowiązku, o którym mowa w ust. 3, przysługują odpowiednio ministrom (kierownikom urzędów centralnych) po uzyskaniu zgody Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów.

5. Jednostka nadrzędna w stosunku do jednostki przeprowadzającej analizę rocznej działalności obowiązana jest w ciągu 6 tygodni od daty otrzymania analizy ustosunkować się do wniosków zawartych w tej analizie, a skierowanych bezpośrednio pod jej adresem, bądź — w razie niemożliwości ich załatwienia we własnym zakresie — przedstawić te wnioski jednostce właściwej do ich załatwienia.

Rozdział 2.

Analizy przedsiębiorstw.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa państwowe oraz inne jednostki samodzielnie bilansujące, działające według zasad rozrachunku gospodarczego, przeprowadzają analizy problemowe, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, zgodnie z rocznym planem analiz problemowych przedsiębiorstwa.

2. Roczny plan analiz problemowych przedsiębiorstwa, ustalający tematykę analiz i terminarz ich przeprowadzania w danym roku, powinien być zatwierdzony przez dyrektora przedsiębiorstwa do końca roku poprzedzającego rok przeprowadzania tych analiz.

3. Roczny plan analiz problemowych przedsiębiorstwa powinien obejmować tematy:

- 1) zalecone przez zjednoczenie (tematy te dotyczyć mogą bądź jednego przedsiębiorstwa, bądź kilku przedsiębiorstw),
- 2) wynikające z inicjatywy przedsiębiorstwa.

4. Roczny plan analiz problemowych może ulec zmianie lub uzupełnieniu po przeprowadzeniu analizy rocznej działalności, o której mowa w § 5 ust. 1, w celu uwzględnienia tematów szczególnie ważnych, wynikających z wymienionej analizy i niezbędnych do wykonania w bieżącym roku.

§ 7. Przedsiębiorstwa przeprowadzają analizy problemowe według ustalonych przez siebie metod, uwzględniających dorobek nauki oraz wskazania jednostki nadrzędnej.

§ 8. Analizy problemowe, o których mowa w § 6 ust. 3 pkt 1, powinny być skoordynowane przez zjednoczenie, które powinno zapewnić jednolitość metod tego rodzaju analiz w drodze wydania wytycznych określających: zasady przeprowadzania analizy, dobór mierników i podstaw porównań, sposób przedstawienia materiału liczbowego itp.

§ 9. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa wyznacza wykonawców analizy problemowej.

2. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych specyfiką tematu analizy problemowej, dyrektor przedsiębiorstwa może zlecić jej przeprowadzenie instytutom naukowo-badawczym lub innym właściwym instytucjom.

§ 10. 1. Z przeprowadzonej analizy problemowej sporządza się syntetyczne sprawozdanie wraz z wnioskami.

2. Przedsiębiorstwa obowiązane są do przekazywania zjednoczeniu syntetycznego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, dotyczącego analiz problemowych, o których mowa w § 6 ust. 3 pkt 1.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa państwowe i inne jednostki samodzielnie bilansujące objęte planem centralnym przeprowadzają analizę rocznej działalności, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, zgodnie z ramowymi wytycznymi dla przedsiębiorstw, wydanymi przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Właściwi ministrowie mogą wydać uzupełniające wytyczne wykonawcze dostosowane do potrzeb branży i specyfiki resortu.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa zobowiązane są do przeprowadzania analizy rocznej działalności za okres roku kalendarzowego.

2. Przedsiębiorstwa, w których obowiązuje rok gospodarczy, przeprowadzają analizę za okres roku gospodarczego.

§ 13. 1. Celem analizy rocznej działalności przedsiębiorstwa jest ocena sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa, jego rozwoju i postępu ekonomicznego oraz wykonania planu w danym roku, a w szczególności:

- 1) rozliczenie głównych czynników przyrostu produkcji i jej przeznaczenia (w przedsiębiorstwach przemysłowych produkujących na eksport ze szczególnym uwzględnieniem oceny rozwoju i efektywności eksportu), a także rozliczenie głównych czynników wzrostu zatrudnienia, wzrostu płac i wydajności pracy, obniżki kosztów własnych, wzrostu akumulacji oraz zmian w rentowności,
- 2) wyjaśnienie przyczyn ważniejszych odchyłeń od planu wraz z oceną zależnych i niezależnych od przedsiębiorstwa czynników, wpływających na te odchylenia,
- 3) ocena postępu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa w perspektywie długookresowej i wykorzystania przez nie istniejących możliwości poprawy efektywności gospodarowania wraz z oceną trudności hamujących postęp techniczno-ekonomiczny.

2. Jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem może ustalić — do końca każdego roku objętego analizą — tematy, spośród objętych ramowymi wytycznymi, o których mowa w § 11 ust. 1, lub inne szczególnie ważne w danym roku, na których powinna koncentrować się analiza.

3. Kierownictwo przedsiębiorstwa powinno przyjąć wyniki analizy za podstawę do określenia kierunków i środków usprawnienia działalności i wziąć je pod uwagę przy opracowywaniu projektów planu na okresy następne.

4. Jednostka nadrzędna powinna uwzględnić wyniki analiz przy rozpatrywaniu rocznego sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa i kierowaniu działalnością podległych sobie jednostek.

§ 14. 1. Przy opracowywaniu analizy rocznej działalności należy kierować się następującymi ogólnymi zasadami:

- 1) koncentracji analizy na węzłowych zagadnieniach decydujących o ogólnym stanie gospodarki przedsiębiorstwa i wpływających na wykonanie planu w danym roku oraz określających możliwości dalszego rozwoju przedsiębiorstwa,
- 2) ujęcia analizy działalności przedsiębiorstwa w sposób kompleksowy, polegający na uwzględnieniu wpływu działania czynników technicznych, ekonomicznych i organizacyjnych w ich wzajemnym przyczynowo-skutkowym związku, ze szczególnym uwzględnieniem rentowności jako syntetycznego miernika pracy przedsiębiorstwa,
- 3) ciągłości analizy, polegającej na uwzględnieniu w ocenie wyników działalności przedsiębiorstwa obok stopnia wykonania planu w danym roku również dynamiki kształtowania się podstawowych wielkości ekonomicznych w ciągu kilku następujących po sobie lat oraz konfrontacji tych wielkości z planem na rok, w którym dokonuje się analizy,
- 4) oceny rezultatów gospodarowania z punktu widzenia korzyści dla gospodarki narodowej,
- 5) wykorzystania analizy dla wysuwania wniosków zmierzających do usprawnienia działalności ekonomicznej przedsiębiorstwa.

2. Zaleca się wykorzystanie w analizie — jako danych porównawczych — również wskaźników uzyskiwanych przez inne przedsiębiorstwa danej branży zarówno w kraju, jak i za granicą.

§ 15. Prace nad przeprowadzaniem analizy rocznej działalności przedsiębiorstwa organizuje i koordynuje główny ekonomista przedsiębiorstwa, a w braku takiego stanowiska — osoba wyznaczona przez dyrektora przedsiębiorstwa spośród personelu kierowniczego.

§ 16. 1. W wyniku przeprowadzonej analizy rocznej działalności należy opracować dokument pod nazwą „Ana-

liza rocznej działalności", zwany dalej „Analizą”, składający się z:

- 1) zestawienia ((tablicy), obejmującego najważniejsze dane ilustrujące rozwój przedsiębiorstwa i wykonanie jego planu,
- 2) syntezy wyników analizy, obejmującej w szczególności rozliczenie czynników poprawy (pogorszenia) wskaźników oraz wyjaśnienie przyczyn większych odchyśleń od podstawowych wskaźników planu,
- 3) wniosków wypływających z analizy, z uwzględnieniem ważniejszych wniosków wynikających z przeprowadzonych w ciągu roku analiz operatywnych i problemowych.

2. „Analiza” powinna zawierać również informację o wykonaniu zaleceń i wytycznych, wydanych na podstawie analizy i zatwierdzonego sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa za rok ubiegły, jak również o środkach podjętych przez przedsiębiorstwo w wyniku przeprowadzonych w ciągu roku analiz problemowych.

3. W „Analizie” powinny być ujęte sprawy najważniejsze, a sposób jej zredagowania powinien być maksymalnie zwięzły i przejrzysty.

§ 17. 1. Przed przedstawieniem „Analizy” jednostce nadrzędnej projekt „Analizy” powinien być przedstawiony przez dyrektora przedsiębiorstwa do rozpatrzenia przez konferencję samorządu robotniczego, a w przedsiębiorstwach, w których nie powołano samorządu robotniczego — przez aktyw kierowniczy przedsiębiorstwa z udziałem przedstawicieli rady zakładowej oraz zakładowego komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

2. Zaleca się konferencjom samorządu robotniczego zapraszanie do udziału w rozpatrywaniu wyników analizy przedstawicieli wydziału finansowego prezydium właściwej rady narodowej oraz banku finansującego w celu wysłuchania ich opinii.

§ 18. 1. „Analizę” należy przesłać w terminie ustalonym przez właściwego ministra, umożliwiającym rozpatrzenie wyników analizy przed zatwierdzeniem rocznego sprawozdania finansowego, nie później jednak niż do dnia 5 marca każdego roku, organom i instytucjom określonym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Jednostki, w których obowiązuje rok gospodarczy, przedstawiają „Analizę” odpowiednio, nie później jednak niż w ciągu dwóch miesięcy po zakończeniu roku gospodarczego.

§ 19. Kierownik jednostki nadrzędnej rozpatruje wyniki analizy rocznej działalności oraz wydaje przedsiębiorstwu wytyczne i zalecenia mające na celu poprawę gospodarki, organizacji i sposobu zarządzania przedsiębiorstwem — w terminach i trybie określonych w §§ 37 i 38 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, z 1961 r. Nr 87, poz. 370 i z 1962 r. Nr 61, poz. 290).

§ 20. 1. Przedsiębiorstwa objęte planem terenowym zwalnia się od obowiązku opracowywania analiz rocznej działalności według zasad niniejszej uchwały.

2. Prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych mogą nałożyć na określone przedsiębiorstwa objęte planem terenowym obowiązek przeprowadzania analizy rocznej działalności i opracowywania dokumentu, o którym mowa w § 16.

3. W wypadku przewidzianym w ust. 2 sposób i zakres przeprowadzania analizy rocznej działalności ustala prezydium właściwych wojewódzkich rad narodowych.

4. Jednostki objęte planem terenowym, objęte koordynacją branżową lub terenowo-branżową, obowiązane są do

opracowywania na żądanie zjednoczenia wiodącego analizy wybranych zagadnień, wchodzących w zakres koordynacji branżowej (terenowo-branżowej), a niezbędnych do sporządzenia przez zjednoczenie analizy rocznej, o której mowa w § 25. Zakres i tryb opracowania tych analiz powinien być ustalony uchwałą właściwej komisji branżowej.

§ 21. Właściwe zjednoczenie może zwolnić określone mniejsze przedsiębiorstwa objęte planem centralnym od obowiązku przeprowadzania analiz rocznej działalności i opracowywania „Analizy” według zasad określonych niniejszą uchwałą.

Rozdział 3.

Analizy zjednoczeń i jednostek równorzędnych.

§ 22. 1. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) przeprowadzają analizy problemowe, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, zgodnie z rocznym planem analiz problemowych zjednoczenia.

2. Przepisy § 6 ust. 2 i § 7 stosuje się odpowiednio do zjednoczeń.

3. Właściwy minister może zgłosić w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku tematy do planu analiz problemowych zjednoczenia.

4. Projekt rocznego planu analiz problemowych zjednoczenia powinien być rozpatrzony przez kolegium zjednoczenia przed zatwierdzeniem przez dyrektora zjednoczenia.

5. Roczny plan analiz problemowych zjednoczenia powinien obejmować tematy:

- 1) zalecone przez ministra zgodnie z ust. 3,
- 2) zalecone przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej, jeżeli chodzi o zjednoczenia objęte planem terenowym,
- 3) zalecone do przeprowadzenia przedsiębiorstwom (§ 6 ust. 3 pkt 1), a wynikające z potrzeb branży,
- 4) wykonywane we własnym zakresie.

6. Dyrektor zjednoczenia może wprowadzać w ciągu roku zmiany do planu analiz problemowych zjednoczenia, z wyjątkiem tematów zaleconych przez właściwego ministra lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej w odniesieniu do zjednoczenia objętego planem terenowym, informując kolegium zjednoczenia o dokonanych zmianach na pierwszym — po wprowadzeniu zmiany — posiedzeniu kolegium.

7. Kolegium zjednoczenia rozpatruje informację ogólną o realizacji rocznego planu analiz problemowych zjednoczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz na bieżąco ocenę wyników analiz skoordynowanych przez zjednoczenia, o których mowa w § 6 ust. 3 pkt 1.

§ 23. 1. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) obowiązane są do przeprowadzania analizy rocznej działalności za okres roku kalendarzowego zgodnie z ramowymi wytycznymi dla zjednoczeń, wydanymi przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Zjednoczenia, w których obowiązuje rok gospodarczy, przeprowadzają analizę odpowiednio za okres roku gospodarczego.

§ 24. 1. Na podstawie ramowych wytycznych, o których mowa w § 23 ust. 1, Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych opracuje odpowiednio ramowe wytyczne dla zjednoczeń budownictwa, Minister Handlu Wewnętrznego — dla zjednoczeń i central handlu wewnętrznego, Minister Handlu Zagranicznego — dla central handlu zagranicznego, Minister Komunikacji — dla jednostek transportu samochodowego, a Minister Rolnictwa — dla

jednostek rolniczych. Wytyczne te powinny być stosowane przez jednostki podległe wyżej wymienionym ministrom oraz wykorzystane do sporządzania analiz przez odpowiednie jednostki podległe innym ministrom.

2. Wytyczne, o których mowa w ust. 1, zatwierdzają Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Właściwi ministrowie mogą wydać uzupełniające wytyczne wykonawcze, dostosowane do potrzeb branż i specyfiki resortu.

§ 25. Zjednoczenia wiodące — niezależnie od analizy rocznej działalności przedsiębiorstw podległych organizacyjnie zjednoczeniu — powinny dodatkowo objąć analizą problemy będące przedmiotem koordynacji branżowej lub terenowo-branżowej.

§ 26. Celem analizy rocznej działalności zjednoczenia jest ocena sytuacji ekonomicznej zjednoczenia, jego rozwoju i postępu ekonomicznego oraz wykonania planu w danym roku, a w szczególności:

- 1) ocena wykonania przez zjednoczenie zasadniczych zadań w dziedzinie zaspokajania potrzeb gospodarki i eksportu (ilościowo i jakościowo),
- 2) rozliczenie głównych czynników przyrostu produkcji (usług, obrotu towarowego), eksportu, łącznie z oceną jego efektywności, inwestycji, wzrostu zatrudnienia, wzrostu płac i wydajności pracy, obniżki kosztów własnych, wzrostu akumulacji oraz zmian w rentowności itp.,
- 3) wyjaśnienie przyczyn ważniejszych odchyżeń od planu i wyników z lat ubiegłych wraz z oceną czynników zależnych i niezależnych od zjednoczenia,
- 4) ocena postępu techniczno-ekonomicznego zjednoczenia w perspektywie długookresowej oraz wykorzystania istniejących możliwości poprawy efektywności gospodarowania wraz z oceną trudności hamujących postęp techniczno-ekonomiczny i zaspokojenie potrzeb społecznych,
- 5) ocena sprawności funkcjonowania gospodarki zjednoczenia oraz zarządzania podległymi mu przedsiębiorstwami,
- 6) ocena prawidłowości powiązań przedsiębiorstw wewnątrz zjednoczenia, w szczególności z punktu widzenia rozmieszczenia, koncentracji i specjalizacji produkcji.

§ 27. Zaleca się jak najszersze stosowanie w analizach problemowych zjednoczeń oraz analizach rocznej działalności zjednoczeń metody porównawczej analizy międzyzakładowej w celu oceny prawidłowości podziału zadań planowych pomiędzy przedsiębiorstwa oraz prawidłowości ekonomicznych proporcji ich rozwoju. Analiza międzyzakładowa powinna służyć równocześnie do upowszechniania osiągnięć przedsiębiorstw produkcyjnych.

§ 28. Przepisy § 13 ust. 2 i 3, § 14, § 15 i § 16 stosuje się odpowiednio do zjednoczeń, z tym że tematy do analizy rocznej, zalecone przez właściwego ministra, powinny być przekazane zjednoczeniu nie później niż do dnia 15 grudnia.

§ 29. 1. Przed przedstawieniem „Analizy” jednostce nadziedznej projekt analizy powinien być przedstawiony do rozpatrzenia kolegium zjednoczenia, a w zakresie problemów związanych z działalnością zjednoczeń wiodących — również komisji ogólnobranżowej zjednoczenia wiodącego.

2. Kolegium zjednoczenia przy rozpatrywaniu „Analizy” powinno uwzględnić opinie przedstawicieli:

- 1) banków finansujących,
- 2) zjednoczeń lub jednostek równorzędnych, nadzorujących głównych dostawców,
- 3) zjednoczeń lub jednostek równorzędnych, nadzorujących głównych odbiorców (organizacji handlu wewnętrznego itp.),
- 4) współpracujących przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

3. Sposób wykonania przepisu ust. 2 w stosunku do poszczególnych zjednoczeń ustala właściwi ministrowie w porozumieniu z centralami banków oraz ministerstwami nadzorującymi jednostki, o których mowa w ust. 2 pkt 2—4.

4. Jednostki wymienione w ust. 2 powinny otrzymać projekt „Analizy” nie później niż na 10 dni przed terminem posiedzenia kolegium zjednoczenia.

§ 30. 1. Po zaopiniowaniu „Analizy” przez kolegium zjednoczenia „Analizę” należy przesłać organom i instytucjom określonym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały, w terminie ustalonym przez właściwego ministra, nie później jednak niż do:

- 1) 10 marca każdego roku dla zjednoczeń objętych planem terenowym,
- 2) 20 marca każdego roku dla wojewódzkich zjednoczeń objętych planem centralnym,
- 3) 31 marca każdego roku dla pozostałych zjednoczeń.

2. Zjednoczenia, w których obowiązuje rok gospodarczy, przedstawiają „Analizę” odpowiednio, nie później jednak niż w trzy miesiące po zakończeniu roku gospodarczego.

§ 31. Właściwy minister decyduje o tym, których zjednoczeń analizy i w jakim zakresie będą rozpatrywane przez kolegium ministerstwa.

Rozdział 4.

Analizy ministerstw i urzędów centralnych.

§ 32. 1. Tematykę, zakres i sposób przeprowadzania analiz problemowych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, przez ministerstwa (urzędy centralne) ustala kierownik danego resortu.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów mogą zgłosić wnioski co do tematyki analiz problemowych ministerstwa nie później niż do dnia 1 grudnia każdego roku.

§ 33. 1. Ministerstwa (urzędy centralne) wymienione w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały obowiązane są do przeprowadzania analiz rocznej działalności, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, za okres roku kalendarzowego zgodnie z ramowymi wytycznymi dla ministerstw, wydanymi przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, z uwzględnieniem przepisu § 38, dotyczącego zakresu analizy ministerstwa.

2. Komitet Nauki i Techniki obowiązany jest do przeprowadzania rocznej analizy postępu technicznego i naukowego w gospodarce narodowej w danym roku.

3. Komitet Pracy i Płac obowiązany jest do przeprowadzania analizy wyników państwowej polityki zatrudnienia i płac, rozliczania skutków decyzji zmian i regulacji płac w danym roku.

4. Komitet Drobnej Wytwórczości obowiązany jest do przeprowadzania analizy wyników osiągniętych w danym roku przez państwowe i spółdzielcze jednostki objęte planem terenowym oraz przez spółdzielcze jednostki objęte planem centralnym, objęte zakresem działania Komitetu, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju produkcji artykułów rynkowych, usług dla ludności, zatrudnienia osób wykonujących pracę nakładczą oraz wykorzystania surowców miejscowych i wtórnych.

5. Państwowa Komisja Cen obowiązana jest do przeprowadzania analizy kształtowania cen i polityki cen oraz oceny skutków zmian cen, dokonanych w danym roku.

6. Centralny Urząd Geologii obowiązany jest do przeprowadzania analizy wykonania państwowego planu badań geologicznych w danym roku.

7. Centralny Urząd Gospodarki Wodnej obowiązany jest do analizy realizacji polityki państwowej w zakresie zaopatrzenia gospodarki narodowej i ludności w wodę w danym roku. Analiza ta w zakresie zaopatrzenia ludności w wodę powinna być opracowana w porozumieniu z Ministerstwem Gospodarki Komunalnej i z Ministerstwem Rolnictwa.

8. Urząd Rezerw Państwowych obowiązany jest do przeprowadzania analizy i oceny zmian stanu rezerw państwowych.

9. Banki przeprowadzają analizę rocznej działalności na podstawie przepisów wydanych przez Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 34. Ilekroć w niniejszej uchwale mówi się o ministerstwach, należy również przez to rozumieć odpowiednio urzędy centralne oraz inne jednostki organizacyjne szczebla centralnego, wymienione w § 33.

§ 35. 1. Na podstawie ramowych wytycznych, o których mowa w § 33 ust. 1, ministrowie przedstawiają propozycje ramowej tematyki analizy swego ministerstwa do uzgodnienia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrowi Finansów w celu skoordynowania i zapewnienia możliwości opracowania analiz zbiorczych. Po uzgodnieniu tematyka ta będzie obowiązywać ministerstwo przy przedstawianiu wyników rocznej analizy.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów mogą ustalić — w terminie do dnia 1 grudnia każdego roku objętego analizą — tematy, spośród objętych ramowymi wytycznymi, o których mowa w § 33 ust. 1, lub inne szczególnie ważne w danym roku, na których powinna się koncentrować analiza.

§ 36. Celem analizy rocznej działalności ministerstwa jest:

- 1) rozliczenie się resortu z wykonania narodowego planu gospodarczego i budżetu Państwa oraz z zadań nałożonych w tym zakresie na resort przez Radę Ministrów,
- 2) ocena zaspokojenia potrzeb gospodarki narodowej i ludności w zakresie produkcji i usług stanowiących podstawową działalność resortu oraz rozwoju i efektywności realizowanego w resorcie eksportu,
- 3) ocena skuteczności i efektywności ekonomicznej działalności prowadzonej przez resort oraz prawidłowości proporcji ekonomicznych działalności nadzorowanej i koordynowanej przez ministerstwo,
- 4) ogólna ocena sprawności funkcjonowania podległych ministerstwu zjednoczeń i jednostek gospodarczych oraz prawidłowości powiązań z organizacjami współdziałającymi wewnątrz i na zewnątrz resortu.

§ 37. Przy przeprowadzaniu analiz rocznej działalności ministerstw stosuje się odpowiednio przepisy §§ 14 i 16.

§ 38. 1. W ministerstwach nadzorujących przedsiębiorstwa wchodzące w skład różnych działów gospodarki narodowej „Analiza” powinna być opracowana dla podstawowej działalności resortu zgodnie z wytycznymi, o których mowa w § 33 ust. 1.

2. W razie uzasadnionej potrzeby uwzględnienia w „Analizie” również innych działów gospodarki, nie stanowiących podstawowej działalności resortu, zakres analizy w tych działach ustala kierownik danego resortu.

§ 39. „Analiza” powinna być rozpatrzona przez kolegium ministerstwa zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 40. Po rozpatrzeniu „Analizy” przez kolegium ministerstwa „Analizę” należy przesłać w terminie do 30 kwietnia każdego roku organom i instytucjom określonym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały. Jednostki wymienione w

§ 33 ust. 2—9 przedstawiają „Analizę” odpowiednio w terminie do dnia 15 maja każdego roku.

Rozdział 5.

Analizy prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 41. Ilekroć w niniejszej uchwale mówi się:

- 1) o prezydium wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) o wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego, należy przez to rozumieć również miejskie komisje planowania gospodarczego miast wyłączonych z województw,
- 3) o województwie, należy przez to rozumieć również miasta wyłączone z województw.

§ 42. 1. Analizy problemowe, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, powinny być przeprowadzane w prezydium wojewódzkich rad narodowych zgodnie z rocznym planem analiz problemowych, ustalonym przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego.

2. Przepis § 6 ust. 4 stosuje się odpowiednio do rocznego planu analiz problemowych, o których mowa w ust. 1.

3. Przepis § 32 ust. 2 stosuje się odpowiednio do analiz problemowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych, z tym że ministrowie nadzorujący poszczególne działy gospodarki terenowej mogą zgłosić Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w terminie do 15 listopada każdego roku propozycje tematów w powyższym zakresie.

4. Zakres i sposób przeprowadzania analiz problemowych ustala prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 43. Analizy rocznej działalności, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, oraz analizy, o których mowa w § 5 ust. 2, powinny być przeprowadzane przez prezydium wojewódzkich rad narodowych zgodnie z ramowymi wytycznymi dla prezydiów wojewódzkich rad narodowych, wydanymi przez Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 44. Celem analiz, o których mowa w § 43, jest:

- 1) ocena sytuacji gospodarczej na terenie województwa oraz wykonania planu przez jednostki gospodarcze, działające na terenie województwa, w ujęciu kompleksowym, tj. w zakresie gospodarki planowanej centralnie i terenowo łącznie, ze szczególnym uwzględnieniem wzajemnej koordynacji działalności tych jednostek,
- 2) ocena postępu ekonomicznego w poszczególnych działach gospodarki podległych radom narodowym, ze szczególnym uwzględnieniem porównania wyników rzeczowych ze środkami i nakładami finansowymi poniesionymi na ich realizację, oraz ocena stopnia zaspokojenia potrzeb.

§ 45. Przepisy §§ 14 i 16 stosuje się odpowiednio do prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 46. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej ustala tematy spośród objętych ramowymi wytycznymi, o których mowa w § 43, lub inne, na których powinna koncentrować się wojewódzka analiza sytuacji gospodarczej i wykonania planu w danym roku.

2. Przepis § 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio do prezydiów wojewódzkich rad narodowych, z tym że ministrowie nadzorujący poszczególne działy gospodarki terenowej mogą zgłosić Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w terminie do 15 listopada każdego roku propozycje tematów w powyższym zakresie.

§ 47. 1. Analizy, o których mowa w § 43, opracowują wojewódzkie komisje planowania gospodarczego.

2. Analizy, o których mowa w ust. 1, powinny opierać się przede wszystkim na materiałach statystycznych wojewódzkich urzędów statystycznych, analizach wykonania planu, opracowywanych przez właściwe wydziały prezydium wojewódzkich rad narodowych i wojewódzkie organizacje spółdzielcze, oraz analizach i materiałach informacyjnych jednostek objętych planem centralnym, otrzymywanych zgodnie z § 48.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych ustala w dostosowaniu do potrzeb wynikających z niniejszej uchwały zakres i terminy opracowywania analiz przez poszczególne wydziały (jednostki równorzędne), o których mowa w ust. 2.

§ 48. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych upoważnione są do otrzymywania — na żądanie — analiz rocznej działalności wybranych przedsiębiorstw, objętych planem centralnym, o istotnym znaczeniu dla gospodarki województwa.

2. Jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami i jednostkami budżetowymi objętymi planem centralnym obowiązane są do przekazywania na żądanie prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej informacji i danych statystycznych (nie objętych programem badań statystycznych terenowych organów statystyki państwowej) w zakresie obowiązującej sprawozdawczości, dotyczących realizacji podstawowych zadań gospodarczych na terenie danego województwa.

3. Przepis ust. 2 dotyczy odpowiednio banków i ich oddziałów wojewódzkich.

§ 49. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej przedstawia „Analizę” w terminie do dnia 31 marca każdego roku wojewódzkiej radzie narodowej do rozpatrzenia zgodnie z obowiązującymi przepisami. Po rozpatrzeniu „Analizy” przez wojewódzką radę narodową „Analizę” należy przesłać organom i instytucjom określonym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Wyniki skróconej analizy za okres I półrocza, o której mowa w § 5 ust. 2, prezydium przedstawia w terminie do dnia 15 sierpnia każdego roku Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów oraz zainteresowanym ministerstwom we właściwych fragmentach.

§ 50. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą wprowadzić w miarę potrzeby obowiązek opracowywania przez wybrane prezydium powiatowych rad narodowych rocznych analiz o sytuacji gospodarczej i wykonaniu planu na terenie powiatu.

Rozdział 6.

Przepisy końcowe.

§ 51. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów wydadzą w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego w okresie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie uchwały ramowe wytyczne, o których mowa w § 11 ust. 1, § 23 ust. 1, § 33 ust. 1 i § 43.

§ 52. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały, wydadzą wytyczne, o których mowa w § 11 ust. 2, § 24 ust. 1 i 3, oraz przedstawią propozycje co do ramowej tematyki analizy, wymienione w § 35 ust. 1.

2. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały zweryfikują dotychczas obowiązujące przepisy resortowe i branżowe w sprawie analizy kompleksowej w celu ich dostosowania do przepisów niniejszej uchwały.

3. Zjednoczenia i ministerstwa obowiązane są do doskonalenia metod analiz problemowych i rocznych oraz upowszechniania doświadczeń przodujących w tym zakresie podległych sobie jednostek organizacyjnych.

4. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do zapewnienia i udostępnienia podległym przedsiębiorstwom w okresie do końca 1967 r. co najmniej jednej na zjednoczenie lub jednostkę równorzędną wzorcowej analizy rocznej działalności przedsiębiorstwa, typowej dla poszczególnych branż.

5. Ministrowie w porozumieniu z Centralnym Instytutem Dokumentacji Naukowo-Technicznej zapewnią bieżące zaopatrywanie przez zjednoczenia podległych im przedsiębiorstw w materiały statystyczne i informacyjne, dotyczące odpowiednich danych porównawczych z innymi przedsiębiorstw krajowych i zagranicznych.

6. Szczegółowe zasady opracowywania oraz tryb przedstawiania analiz ekonomicznych działalności przedsiębiorstw i zakładów podległych Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Spraw Wewnętrznych określa ministrowie tych resortów w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Finansów oraz Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 53. Zobowiązuje się instytuty i placówki naukowo-badawcze do współpracy z przedsiębiorstwami, zjednoczeniami i ministerstwami oraz prezydiami wojewódzkich rad narodowych w celu udzielania im pomocy w opracowaniu najwłaściwszych typowych metod analiz problemowych i rocznych oraz ulepszania stosowanych w tym zakresie rozwiązań.

§ 54. 1. Przepisy dotyczące zjednoczeń (jednostek równorzędných) i ministerstw stosuje się odpowiednio do wojewódzkich (krajowych) i centralnych związków spółdzielczych.

2. Centralne związki spółdzielcze określa, które spółdzielnie powinny opracowywać analizy działalności zgodnie z przepisami niniejszej uchwały.

3. Dla wykonania przepisów uchwały centralne związki spółdzielcze opracują szczegółowe wytyczne dla nadzorowanych jednostek spółdzielczych. W zakresie działalności objętej planem terenowym wytyczne te powinny być uzgodnione z prezydiami wojewódzkich rad narodowych.

§ 55. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego ustali zakres i terminy sprawozdań statystycznych, które opracowywać będzie Główny Urząd Statystyczny, niezbędnych do sporządzania sprawozdań z wykonania narodowego planu gospodarczego.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ustali w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych w terminie do końca 1965 r. zakres i terminy opracowań statystycznych, przekazywanych prezidiom wojewódzkich rad narodowych przez wojewódzkie urzędy statystyczne, niezbędnych do opracowania analiz, o których mowa w § 43.

§ 56. 1. Zasady przeprowadzania analiz, ustalone niniejszą uchwałą, stosuje się począwszy od analizy za rok 1965.

2. Przy przeprowadzaniu analizy rocznej działalności za rok 1965 Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów może, na wniosek właściwego ministra, przesunąć w uzasadnionym wypadku termin przedstawienia analizy dla poszczególnych szczebli organizacyjnych, nie więcej jednak niż o 2 tygodnie w stosunku do terminów ustalonych w § 18, § 30 i § 40.

§ 57. 1. Tracą moc:

1) uchwała nr 225 Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1958 r. w sprawie opisowych analiz stanu poszczególnych działów gospodarki narodowej i wykonania narodowych pla-

nów gospodarczych oraz niektórych sprawozdań statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego (Monitor Polski z 1958 r. Nr 54, poz. 314 i z 1960 r. Nr 10, poz. 44),
2) uchwała nr 486 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie kompleksowych analiz ekonomiczno-technicznych rocznej działalności przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 10, poz. 44).

2. Tracą moc przepisy uchwały nr 31 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie organizacji i prowadzenia prac związanych z planowaniem, ewidencją i analizą kosztów własnych (zmienionej uchwałą nr 148 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1964 r.), dotyczące opracowywania kwartalnych analiz z wykonania planu kosztów przez przedsiębiorstwa i zjednoczenia. Dla przedstawiania przez ministerstwa przewidzianych w tej uchwale półrocznych analiz z wykonania planu kosztów ustala się termin 31 sierpnia każdego roku, zaś dla sprawozdań rocznych — termin określony w § 40 niniejszej uchwały.

3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do dostosowania przepisów wydanych na podstawie uchwały wymienionej w ust. 2 do niniejszej uchwały.

§ 58. Ilekroć w uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, z 1961 r. Nr 87, poz. 370 i z 1962 r. Nr 61, poz. 290) mowa jest o kompleksowej analizie działalności przedsiębiorstwa, należy przez to rozumieć analizę rocznej działalności przedsiębiorstwa.

§ 59. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 60. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 261 Rady Ministrów z dnia 12 października 1965 r. (poz. 301).

JEDNOSTKI UPRAWNIONE DO OTRZYMYWANIA ANALIZ ROCZNEJ DZIAŁALNOŚCI,
SPORZĄDZANYCH ZGODNIE Z UCHWAŁĄ

	Analiza rocznej działalności sporządzana przez:					
	przedsiębiorstwa	zjednoczenia			ministerstwa	prezydium wojewódzkich rad narodowych
		planu centralnego		planu terenowego		
	ogólnokrajowe	wojewódzkie				
O = obowiązkowo, F = fakultatywnie na żądanie						
Zjednoczenie:	O	—	—	—	—	—
— nadzorujące	a)	a)	a)	a)	—	—
— wiodące	—	—	—	—	—	—
Prezydium wojewódzkiej rady narodowej:	O	—	—	O	—	—
— wydział finansowy	—	—	—	O	—	—
— właściwy wydział przedmiotowy	—	—	—	—	—	—
— wojewódzka komisja planowania gospodarczego	F	—	O	—	—	—
Wojewódzki oddział banku:	F	—	O	O	—	O
— finansującego działalność eksploatacyjną	—	—	e)	e)	—	e)
— finansującego działalność inwestycyjną	—	—	—	—	—	O
Wojewódzki urząd statystyczny	—	—	—	—	—	O
Delegatura wojewódzka Najwyższej Izby Kontroli	—	—	—	—	—	O
Ministerstwa nadzorujące	F ^{b)}	O	—	O	—	e)
Ministerstwo Finansów	F ^{b)}	O/F ^{d)}	—	—	O	O
Centrala banku:	—	O	—	—	O	—
— finansującego działalność eksploatacyjną	—	e)	—	—	e)	—
— finansującego działalność inwestycyjną	—	O/F ^{d)}	—	—	O	—
Komitet Nauki i Techniki	—	—	—	—	e)	e)
Komitet Pracy i Plac	—	—	—	—	—	—
Główny Urząd Statystyczny	e)	—	—	—	O	—
Komisja Planowania przy Radzie Ministrów	F ^{b)}	O/F ^{d)}	—	—	O	O
Najwyższa Izba Kontroli	—	—	—	—	O	—
Prezes Rady Ministrów	—	—	—	—	O	O
Liczba egzemplarzy wysyłanych na zewnątrz obowiązkowo przez wszystkie jednostki	2	2	3	4	7	6

a) Warunkowo, gdy przedsiębiorstwo (zjednoczenie) objęte jest koordynacją branżową lub terenowo-branżową.

b) W wyjątkowych wypadkach za zgodą właściwego ministra.

c) Tylko część tabelaryczna przedsiębiorstw przemysłowych planu centralnego.

d) Obowiązkowo wszystkie zjednoczenia przemysłowe, pozostałe zjednoczenia — fakultatywnie na żądanie.

e) Tylko fragmenty według właściwości przedmiotowej.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 261
Rady Ministrów z dnia 12 październi-
ka 1965 r. (poz. 301).

1. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. 2. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej. 3. Ministerstwo Górnictwa i Energetyki. 4. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego. 5. Ministerstwo Handlu Zagranicznego. 6. Ministerstwo Komunikacji. 7. Ministerstwo Kultury i Sztuki. 8. Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. 9. Ministerstwo Łączności. 10. Ministerstwo Oświaty.	11. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego. 12. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego. 13. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego. 14. Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu. 15. Ministerstwo Rolnictwa. 16. Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego. 17. Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej. 18. Ministerstwo Żeglugi. 19. Komitet Drobnej Wytwórczości (w zakresie jednostek planu centralnego). 20. Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

302

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 września 1965 r.

w sprawie zwolnień i obniżek w podatku gruntowym.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251, z 1957 r. Nr 32, poz. 140 i z 1962 r. Nr 66, poz. 326), art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem gruntowym przychodów osiągniętych przez rolników z działów specjalnych, z wód zamkniętych i z innych źródeł (Dz. U. z 1955 r. Nr 26, poz. 154, z 1958 r. Nr 62, poz. 307, z 1959 r. Nr 61, poz. 362, z 1960 r. Nr 41, poz. 248, z 1961 r. Nr 2, poz. 7, z 1962 r. Nr 24, poz. 108, z 1963 r. Nr 30, poz. 173 i z 1965 r. Nr 37, poz. 234) zarządza się, co następuje:

1. Zwolnienie od podatku gruntowego niektórych kategorii gruntów.

§ 1. 1. Zwolnia się od podatku gruntowego:

- 1) grunty Państwowego Funduszu Ziemi, które zostaną przekazane do użytkowania rolniczym spółdzielniom produkcyjnym,
- 2) grunty Państwowego Funduszu Ziemi VI klasy i inne grunty VI klasy, które na podstawie umów zawartych z prezydiami rad narodowych zostaną oddane w dzierżawę lub do zagospodarowania indywidualnym gospodarstwom rolnym, rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, kółkom rolniczym i ich ośrodkom rolnym, zrzeszeniom uprawy ziemi, zespołom uprawowym i sąsiedzkim grupom uprawowym.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się do indywidualnych gospodarstw rolnych pod warunkiem uprawiania przez te gospodarstwa w całości innych posiadanych gruntów.

3. Zwolnienie stosuje się przez okres 3 lat, licząc od roku, w którym nastąpiło przekazanie, oddanie w dzier-

żawę lub do zagospodarowania gruntów; jeżeli jednak objęcie w użytkowanie gruntów nastąpiło w czasie, w którym dokonanie siewów wiosennych podstawowych roślin (zboża i okopowe) jest niemożliwe, zwolnienie przedłuża się o jeden rok.

§ 2. Zwolnia się od podatku gruntowego działki pod okopowe i pracownicze, przydzielone pracownikom zatrudnionym w państwowych gospodarstwach rolnych zgodnie z układem zbiorowym pracy dla robotników i pracowników rolnych.

§ 3. 1. Zwolnia się od podatku gruntowego grunty nieleśne, zalesione w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) — także w roku, w którym zalesienie nastąpiło.

2. Zwolnienie stosuje się na wniosek podatnika po przedstawieniu organowi finansowemu:

- 1) w wypadkach przewidzianych w art. 26 i art. 27 ustawy powołanej w ust. 1 — zaświadczenia nadleśniczego terenowo właściwego przedsiębiorstwa lasów państwowych (dyrektora parku narodowego), stwierdzającego dokonanie zalesienia gruntów, jego obszar, rodzaj użytku i klasę; w razie niepodania przez nadleśniczego (dyrektora parku narodowego) rodzaju użytku i klasy gruntu przyjmuje się, że zalesieniem objęto grunty najgorsze;
- 2) w wypadkach przewidzianych w art. 28 ustawy powołanej w ust. 1 — niezależnie od zaświadczenia wymienionego w pkt 1 — zezwolenia na zalesienie gruntu, wydanego przez właściwy do spraw rolnictwa i leśnictwa organ prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat).

3. Obszar zalesionego gruntu (ust. 2 pkt 1) nadleśniczy (dyrektor parku narodowego) stwierdza: